

Αλέξανδρος Διάκος: Ο πρώτος Έλληνας Αξιωματικός που έπεσε στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο

[/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

1 Νοεμβρίου 1940: Ο υπολοχαγός Αλέξανδρος Διάκος, προσπαθώντας να ανακαταλάβει ύψωμα, πέφτει επί του πεδίου της μάχης. Είναι ο πρώτος νεκρός Έλληνας αξιωματικός του ελληνοϊταλικού πολέμου.

Ο Αλέξανδρος Διάκος γεννήθηκε στην τουρκοκρατούμενη Χάλκη της Δωδεκανήσου το 1911 και μεγάλωσε στη Ρόδο, όπου περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του.

Από μαθητής ακόμη, έδειξε γενναιότητα -ψυχής και ελληνικό φρόνημα. Κατά τη διάρκεια της Ιταλικής Κατοχής της Δωδεκανήσου, συνελήφθη και κρατήθηκε, όταν σε επέτειο της 25ης Μαρτίου κατέβασε την ιταλική σημαία από το ελληνικό γυμνάσιο της Ρόδου και ανάρτησε την ελληνική.

Το 1930 εισήλθε στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, κάνοντας το όνειρό του πραγματικότητα. Αποφοίτησε το 1934 ως ανθυπολοχαγός Πεζικού και τοποθετήθηκε στο 4ο Σύνταγμα Πεζικού της Λάρισας. Το 1937 αποσπάσθηκε στην αεροπορία και μετά από διετή φοίτηση έλαβε το πτυχίο του αεροπόρου παρατηρητή.

Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος τον βρήκε διοικητή του 2ου λόχου του 1ου τάγματος του 4ου συντάγματος Πεζικού της Λάρισας. Το τάγμα του ανήκε στις πρώτες μονάδες που έσπευσαν να ενισχύσουν το Μικτό Απόσπασμα Πίνδου, που διοικούσε ο αντισυνταγματάρχης Κωνσταντίνος Δαβάκης και δεχόταν το βάρος της ιταλικής επίθεσης.

Έτσι, την 31η Οκτωβρίου 1940 στρατοπέδευσε με το λόχο του στο μικρό χωριό Ζούζουλη της Καστοριάς, που βρίσκεται στη Βόρεια Πίνδο, σε υψόμετρο 1060 μέτρων.

Το πρωί της 1ης Νοεμβρίου, στο πλαίσιο της ελληνικής αντεπίθεσης, λαμβάνει τη διαταγή να επιτεθεί και να καταλάβει την Τσούκα, ένα απότομο και καλυμμένο βουνό, που ορθώνεται δυτικά της Ζούζουλης και το οποίο κατείχαν οι Ιταλοί Αλпинιστές. Η επίθεση ξεκινά με τους άνδρες του λόχου του να σκαρφαλώνουν στις απότομες ράχες της Τσούκας ακροβολισμένοι με τον Διάκο μπροστά, όταν ξαφνικά ακούγεται το κροτάλισμα των ιταλικών πολυβόλων και οπλοπολυβόλων. Οι Έλληνες στρατιώτες συνεχίζουν την εφόρμησή τους και με τη λόγχη των όπλων τους καταλαμβάνουν το ύψωμα.

Όμως, θα κρατηθεί για λίγο, καθώς μία ισχυρή ιταλική αντεπίθεση αναγκάζει το λόχο να αναδιπλωθεί στη βάση της κορυφής. «Πρέπει να ξαναπάρουμε το ύψωμα», φωνάζει ο Διάκος στους φαντάρους του κι επί κεφαλής του λόχου σε μία θυελλώδη εξόρμηση ξαναπαίρνει την Τσούκα, για να συμπτυχθεί και πάλι στη βάση του υψώματος κατόπιν νέας ισχυρής ιταλικής αντεπίθεσης. Ο Διάκος και πάλι δεν απελίζεται.

Στις 12 το μεσημέρι συγκεντρώνει για τρίτη φορά τους άνδρες του λόχου του και τους ωθεί για νέα επίθεση. «Εμπρός, παιδιά, για μια ελεύθερη Ελλάδα και για μια

ελεύθερη Δωδεκάνησο» τους φωνάζει και ορμάει με τους άνδρες του με τη λόγχη εφ' όπλου κατά των Ιταλών. Η πρώτη εχθρική γραμμή καταλαμβάνεται και πάλι.

Ο λόχος συνεχίζει την επίθεση, όταν ξαφνικά ο Διάκος αντικρίζει απέναντί του ένα ιταλικό πολυβόλο. «Προσέξατε, κύριε υπολοχαγέ», του φωνάζει ο έφεδρος ανθυπολοχαγός Ελευθέριος Ντάσκας. Όρθιος ο Διάκος σημαδεύει με το όπλο του τον ιταλό πολυβολητή, αλλά το ξερό κροτάλισμα του πολυβόλου συνεχίζεται και ο Διάκος πέφτει νεκρός. Είναι ο πρώτος έλληνας αξιωματικός, που πέφτει στο πεδίο της μάχης στα βουνά της Πίνδου. Οι άνδρες του συνεχίζουν την επίθεση και με τη βοήθεια και άλλων ελληνικών τμημάτων καταλαμβάνουν οριστικά την Τσούκα.

Η σωρός του Διάκου μεταφέρθηκε και τάφηκε στο μικρό νεκροταφείο της Ζού-ζουλης. Το ελληνικό κράτος τίμησε τον ηρωικό αξιωματικό και τον προήγαγε στο βαθμό του λοχαγού επ' ανδραγαθία. Οδοί με το όνομά του υπάρχουν στην πόλη της Ρόδου, στην Αθήνα, στη Λάρισα, τα Ιωάννινα και την Τρίπολη. Άγαλμά του, έργο του γλύπτη Κώστα Βαλσάμη, έχει στηθεί στην πόλη της Ρόδου.

Πηγή: SanSimera.gr